

ORDIN nr. 2216/2006 din 22 decembrie 2006 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate prevăzute la [art. 128](#) alin. (10) și [art. 130¹](#) alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

versiune: **inițială 01-01-2007** – fișă act: <http://codfiscal.net/omfp-22162006>

INSTRUCȚIUNI din 22 decembrie 2006 pentru aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate prevăzute la [art. 128](#) alin. (10) și [art. 130¹](#) alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

CAPITOLUL I: Aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate prevăzute la [art. 128](#) alin. (10) și [art. 130¹](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, pentru bunurile vândute în regim de consignație sau din stocuri la dispoziția clientului

CAPITOLUL II: Aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate menționate la [art. 128](#) alin. (10) și la [art. 130¹](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității

Notă juridică: Acest document este un instrument pentru informare. Textul legal este publicat în monitoarele oficiale și utilizarea informațiilor din acest document este condiționată de acceptarea integrală a termenilor și condițiilor publicate pe CodFiscal.net.

În temeiul art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor [art. 128](#) alin. (10) și ale [art. 130¹](#) alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

ART. 1

Se aprobă Instrucțiunile pentru aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate prevăzute la [art. 128](#) alin. (10) și [art. 130¹](#) alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 2

Referirile la Codul fiscal din cuprinsul instrucțiunilor prevăzute în anexa la prezentul ordin reprezintă trimiteri la titlul VI "Taxa pe valoarea adăugată" al Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 3

Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 4

Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

INSTRUCȚIUNI din 22 decembrie 2006 pentru aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate prevăzute la [art. 128](#) alin. (10) și [art. 130¹](#) alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

CAPITOLUL I: Aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate prevăzute la [art. 128](#) alin. (10) și [art. 130¹](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, pentru bunurile vândute în regim de consignație sau din stocuri la dispoziția clientului

Art. 1

În scopul aplicării prezentelor instrucțiuni:

1. Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignatar la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi. În sensul titlului VI din Codul fiscal, contractul de consignație reprezintă un contract prin care consignantul se angajează să livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumpărător pentru aceste bunuri. Consignatarul acționează în nume propriu dar în contul consignantului când livrează bunurile către cumpărători.

2. Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că transferul proprietății bunurilor are loc la data la care clientul intră în posesia bunurilor. Stocurile la dispoziția clientului reprezintă o operațiune potrivit căreia furnizorul transferă regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, prin care transferul proprietății bunurilor intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit., în principal pentru a le utiliza în procesul de producție.

Art. 2

(1) Dacă nu se aplică măsurile de simplificare prevăzute la art. 3 din prezentele instrucțiuni, atunci când un bun este trimis în România dintr-un alt stat membru în cadrul unui contract de consignație sau al unui contract privind stocuri la dispoziția clientului, furnizorul care nu este stabilit și nici înregistrat în scopuri de TVA în România:

- realizează un transfer în statul membru de origine, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al [art. 128](#) alin. (10) din Codul fiscal;
- realizează o achiziție intracomunitară asimilată în România, conform [art. 130¹](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal;
- realizează o livrare de bunuri care are loc în România conform [art. 132](#) alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, atunci când consignatarul

livrează ulterior la rândul său bunurile cumpărătorului sau când bunurile din stocul la dispoziția clientului intră efectiv în posesia clientului;

d)trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România conform [art. 153](#) din Codul fiscal pentru a realiza operațiunile prevăzute la lit. b), sau după caz, lit. c).

Art. 3

(1)Pentru a diminua problemele de natură practică în ceea ce privește înregistrarea în scopuri de TVA în România a furnizorilor menționați la art. 2, se aplică măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol, dacă:

- a)consignatarul sau cumpărătorul bunurilor, în cazul stocurilor la dispoziția clientului, sunt înregistrați în România în scopuri de TVA conform [art. 153](#) sau [art. 153¹](#) din Codul fiscal;
- b)statul membru de origine nu consideră mutarea acestor bunuri ca transfer, sau aplică un regim de simplificare similar celui aplicat în România;
- c)consignatarul sau cumpărătorul bunurilor, în cazul stocurilor la dispoziția clientului, din România, sunt cunoscuți de către furnizor atunci când bunurile sunt transportate din alt stat membru în România.

(2)Se consideră că furnizorul nu a realizat o achiziție intracomunitară asimilată în România în momentul sosirii bunurilor ce au fost trimise în cadrul unui contract de consignație sau al unui contract privind stocuri la dispoziția clientului, iar eventuala restituire a bunurilor respective în statul membru din care au provenit, nu va fi considerată transfer în sensul [art. 128](#) alin. (10) din Codul fiscal.

(3)Vânzarea de bunuri de la furnizor la consignatar sau la clientul la dispoziția căruia au fost puse bunurile este considerată:

- a)o livrare intracomunitară, din punctul de vedere al furnizorului, pe care acesta trebuie să o declare ca atare în statul membru din care au fost transportate bunurile;
- b)o achiziție intracomunitară, din punctul de vedere al consignatarului sau al cumpărătorului bunurilor, în cazul stocurilor la dispoziția clientului, conform [art. 130¹](#) alin. (1) din Codul fiscal, pe care consignatarul sau cumpărătorul bunurilor trebuie să o declare ca atare în România.

(4)Consignatarul și cumpărătorul bunurilor, în cazul stocurilor la dispoziția clientului, trebuie să emită documentele prevăzute la art. 1551 din Codul fiscal și să țină un registru special în care să raporteze:

- a)data sosirii, denumirea și cantitatea bunurilor primite;
- b)data livrării locale a acestor bunuri în România, cu o trimitere la factură sau la alt document emis;
- c)data transportului de bunuri care nu au fost achiziționate și care se restituie în statul membru de unde au provenit, precum și natura și cantitatea acestor bunuri;
- d)numele, adresa și datele de identificare ale fiecărui furnizor.

Art. 4

(1)În cazul bunurilor transportate din România în alt stat membru în cadrul unui contract de consignație sau al unui contract privind stocuri la dispoziția clientului, dacă nu se aplică măsurile de simplificare prevăzute la alin. (3) - (4), furnizorul:

- a)realizează un transfer în România, conform [art. 128](#) alin. (10) din Codul fiscal, operațiune asimilată livrării intracomunitare de bunuri;
- b)realizează o achiziție intracomunitară asimilată în statul membru de sosire a bunurilor, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al [art. 130¹](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal;
- c)realizează o livrare de bunuri ce are loc în statul membru de sosire a bunurilor, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al [art. 132](#) alin. (1) lit. c) din Codul fiscal către consignatar, atunci când consignatarul livrează bunurile clientului, pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, sau către cumpărătorul bunurilor, în cazul stocurilor la dispoziția clientului, atunci când clientul intră efectiv în posesia bunurilor;
- d)trebuie, în principiu, să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în statul membru de sosire a bunurilor, pentru a realiza operațiunile menționate la lit. lit. b) sau, după caz, lit. c).

(2)Pentru a diminua problemele de natură practică legate de înregistrarea în scopuri de TVA în celălalt stat membru a furnizorului menționat la art. 6, se aplică sistemul de simplificare prevăzut la alin. (3) - (4) dacă:

- a)statul membru de sosire nu consideră sosirea bunurilor ca o achiziție intracomunitară asimilată sau aplică un regim de simplificare similar celui aplicat în România;
- b)consignatarul sau cumpărătorul bunurilor, în cazul stocurilor la dispoziția clientului, din celălalt stat membru sunt cunoscuți de către furnizor atunci când bunurile sunt transportate din România în statul membru de sosire a bunurilor și sunt înregistrați în scopuri de TVA în respectivul stat membru.

(3)Vânzarea de bunuri de la furnizor la consignatar sau la cumpărătorul bunurilor, în cazul stocurilor la dispoziția clientului, este considerată ca fiind:

- a)o livrare intracomunitară de natura celei menționate la [art. 128](#) alin. (9) din Codul fiscal pe care furnizorul trebuie să o declare ca atare în România;
- b)o achiziție intracomunitară în statul membru de destinație, de natura celei menționate în echivalentul din legislația statului membru respectiv al [art. 130¹](#) alin. (1) din Codul fiscal, pe care consignatarul sau cumpărătorul bunurilor, în cazul stocurilor la dispoziția clientului, trebuie să o declare ca atare în celălalt stat membru.

(4)Transportul bunurilor în celălalt stat membru, fără să existe o tranzacție propriu-zisă, trebuie raportat de către furnizor în registrul non-transferurilor și dacă ulterior bunurile sunt cumpărate, trebuie să se facă o mențiune în registrul non-transferurilor cu privire la factura emisă pentru această livrare intracomunitară de bunuri. Eventuala restituire în România a bunurilor respective din statul membru în care au fost transportate, nu va fi considerată transfer în acel stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al [art. 128](#) alin. (10) din Codul fiscal, și nici o achiziție intracomunitară asimilată în România, fiind consemnată doar în registrul de nontransferuri.

CAPITOLUL II: Aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate menționate la [art. 128](#) alin. (10) și la [art. 130¹](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității

Art. 5

(1) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că transferul proprietății bunurilor a avut loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificării conformității sunt bunurile oferite de furnizor clienților, aceștia având dreptul fie să le achiziționeze fie, să le returneze furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testării este un contract provizoriu prin care vânzarea efectivă a bunurilor este condiționată de obținerea de rezultate satisfăcătoare în urma testării de către clientul potențial, testare ce are scopul de a stabili că bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv. (2) În scopul aplicării prezentelor instrucțiuni:

- a) un bun expedit dintr-un stat membru în alt stat membru în cadrul unei vânzări cu verificarea conformității, definită la art. 576 alin. (2) din Regulamentul Comisiei Europene nr. 2454/93 din 2 iulie 1993 cu privire la Instrucțiunile de implementare a Regulamentului Consiliului nr. 2913/92 privind Codul Vamal Comunitar, se referă la bunuri care, dacă ar fi importate, nu ar putea fi importate ca mostre, și pe care furnizorul care dorește să le vândă le trimite pentru verificare clientului care poate decide să le cumpere după verificare sau,
- b) un bun expedit dintr-un stat membru în alt stat membru în cadrul unei vânzări cu testare definită la art. 573 lit. a) sau b) din Regulamentul Comisiei Europene nr. 2454/93 din 2 iulie 1993 cu privire la Instrucțiunile de implementare a Regulamentului Consiliului nr. 2913/92 privind Codul Vamal Comunitar, se referă la bunuri care, pentru a fi importate, ar fi supuse unor teste, experimente, demonstrații sau verificări prevăzute în contractul de cumpărare.

Art. 6

(1) În cazul bunurilor sosite în România în situațiile și în condițiile prevăzute la art. 5, furnizorul:

a) realizează un nontransfer în statul membru de plecare conform echivalentului în legislația statului membru respectiv a [art. 128](#) alin. (12) lit. h) din Codul fiscal;

b) nu realizează o achiziție intracomunitară asimilată în România conform [art. 130¹](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(2) Din momentul în care un bun expedit în condițiile prevăzute la art. 5 este achiziționat de beneficiar, dacă nu se aplică măsurile de simplificare prevăzute la alin. (3), furnizorul:

a) realizează un transfer în statul membru de plecare conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al [art. 128](#) alin. (13) din Codul fiscal;

b) realizează o achiziție intracomunitară asimilată în România conform [art. 130¹](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal;

c) realizează o livrare de bunuri ce are loc în România conform [art. 132](#) alin. (1) lit. c) din Codul fiscal;

d) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România pentru a realiza operațiunile menționate la lit. b) sau, după caz, lit. c).

(3) Pentru a diminua problemele de natură practică privind înregistrarea în scopuri de TVA în România, dacă beneficiarul este înregistrat în scopuri de TVA conform [art. 153](#) sau 1531 din Codul fiscal, se aplică următorul sistem de simplificare, în momentul în care bunurile sunt vândute beneficiarului:

a) se consideră că are loc o livrare intracomunitară conform echivalentului în legislația statului membru de plecare al [art. 128](#) alin. (9) din Codul fiscal, pe care furnizorul trebuie să o declare ca atare în statul membru de plecare;

b) se consideră că achiziția intracomunitară este realizată de către beneficiar conform [art. 130¹](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, pe care beneficiarul trebuie să o declare ca atare în România.

Art. 7

(1) În situația în care un bun este expedit din România în alt stat membru în situațiile și condițiile prevăzute la art. 5, furnizorul:

a) realizează un nontransfer în România conform [art. 128](#) alin. (12) lit. h) din Codul fiscal;

b) în principiu, nu realizează o achiziție intracomunitară asimilată în celălalt stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv a [art. 130¹](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(2) Din momentul în care un bun expedit în condițiile prevăzute în alin. (1) este achiziționat de beneficiar, dacă nu se aplică măsurile de simplificare prevăzute la alin. (4)-(5), furnizorul:

a) realizează, în principiu, un transfer în România conform [art. 128](#) alin. (13) din Codul fiscal;

b) realizează în principiu o achiziție intracomunitară asimilată în celălalt stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al [art. 130¹](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal;

c) realizează o livrare de bunuri care are loc în celălalt stat membru, conform echivalentului în legislația statului membru respectiv al [art. 132](#) alin. (1) lit. c) din Codul fiscal;

d) în principiu, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în celălalt stat membru pentru a realiza operațiunile menționate la lit. b) sau, după caz la lit. c).

(3) Pentru a diminua problemele de natură practică legate de înregistrarea în scopuri de TVA în celălalt stat membru, se aplică sistemul de simplificare prevăzut la alin. (4)-(5) dacă:

a) statul membru de sosire nu consideră că operațiunea este o achiziție intracomunitară asimilată sau aplică un sistem de simplificare similar cu cel aplicat în România;

b) potențialul cumpărător al bunurilor din statul membru de sosire este înregistrat în scopuri de TVA în acel stat membru și este cunoscut de furnizor în momentul în care bunurile sunt transportate din România în acel stat membru.

(4) Atunci când bunurile sunt achiziționate de beneficiar:

a) furnizorul realizează o livrare intracomunitară conform [art. 128](#) alin. (9) din Codul fiscal, pe care trebuie să o declare ca atare în România; b) beneficiarul realizează o achiziție intracomunitară, conform echivalentului în legislația celui alt stat membru al [art. 132](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, pe care trebuie să o declare ca atare în celălalt stat membru.

(5) Transportul bunurilor din România în celălalt stat membru, fără a exista o tranzacție propriu-zisă, trebuie raportat în registrul nontransferurilor, iar dacă ulterior bunurile sunt achiziționate de beneficiar, se va face o mențiune în registrul nontransferurilor cu privire la factura emisă pentru livrarea intracomunitară a bunurilor.